

OKRESNÍ SOUD V PARDUBICÍCH

Na Třísele 118, 530 95 Pardubice

tel.: 466 750 111, fax: 466 530 345, e-mail: podatelna@osoud.pce.justice.cz, IDDS: 5h6abkg

41 Si 164/2022

R o z h o d n u t í

Předsedkyně Okresního soudu v Pardubicích rozhodla dne 19.04.2022 ve věci žadatelky **XXX**, o žádosti o poskytnutí informace,

t a k t o :

Dle § 8a a § 11 odst. 4 písm. b) ve spojení s § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“ nebo „InfZ“), se žádost žadatelky ze dne 10.04.2022, o poskytnutí informací formou „*zaslání kupní smlouvy datované dnem 03.06.2001 uzavřené mezi smluvními stranami XXX, nar. XXX a XXX, nar. XXX, která byla v řízení vedeném Okresním soudem v Pardubicích pod sp.zn. 15 C 161/2019 podkladem pro vydání rozsudku ze dne 10.03.2020 pod č.j. 15 C 161/2019-75 (kupní smlouva popsána v bodě 6 odůvodnění rozsudku)*“, v části poskytnutí osobních údajů a poskytnutí procesních úkonů účastníků řízení, **o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Okresnímu soudu v Pardubicích (dále též „povinný subjekt“ nebo „okresní soud“) byla dne 10.04.2022 doručena žádost podle informačního zákona, v níž žadatelka požadovala poskytnutí informací formou „*zaslání kupní smlouvy datované dnem 03.06.2001 uzavřené mezi smluvními stranami XXX, nar. XXX a XXX, nar. XXX, která byla v řízení vedeném Okresním soudem v Pardubicích pod sp.zn. 15 C 161/2019 podkladem pro vydání rozsudku ze dne 10.03.2020 pod č.j. 15 C 161/2019-75 (kupní smlouva popsána v bodě 6 odůvodnění rozsudku)*“.

V souladu s § 8a InfZ poskytne povinný subjekt informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

Podle § 11 odst. 4 písm. b) InfZ povinný subjekt neposkytne informace o rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků.

Podle § 15 odst. 1 InfZ pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

V každé jednotlivé věci, dle okolností konkrétního případu musí povinný subjekt zkoumat, zda není naplněna podmínka nezbytnosti omezení základního práva žadatele na informaci. Vždy je nutno jednoznačně zjistit nezbytnost a konkrétní důvod vedoucí k omezení práva na informaci, které je mj. limitováno nezbytnými opatřeními k ochraně práv a svobod druhých. Při poskytování

Shodu s propisem potvrzuje Táňa Tesnerová.

informací (např. rozsudků) v režimu informačního zákona platí veškerá omezení stanovená tímto zákonem (ochrana osobnosti a osobních údajů, ochrana obchodního tajemství apod.). Nelze přitom dovodit, že údaje zveřejněné v soudním řízení již nadále nepožívají ochrany jako osobní údaje a může s nimi být libovolně nakládáno. Vždy je třeba zkoumat, o jaké údaje se jedná a ke komu se vztahují. V této souvislosti lze poukázat na judikaturu Ústavního soudu (srovnej nálezy Ústavního soudu Pl. ÚS 2/10, či podobně nálezy sp. zn. IV. ÚS 154/97), dle níž „*při střetu základního politického práva na informace a jejich šíření s právem na ochranu osobnosti a soukromého života, tedy základních práv, které stojí na stejné úrovni, bude vždy věcí nezávislých soudů, aby s přiblížením ke okolnostem každého jednotlivého případu pečlivě zvážily, zda jednomu právu nebyla bezdůvodně dána přednost před právem druhým.*”

V tomto konkrétním případě, pokud povinný subjekt posuzoval žádost o poskytnutí procesních úkonů účastníků, dospěl k závěru, že se v tomto ohledu jedná o soukromoprávní žalobu dvou fyzických osob. Informace o tom, jakým způsobem hájí svá práva, spadají do jejich soukromé sféry, přičemž jejich procesní úkony žadateli nikterak nemohou napomoci v kontrole výkonu sféry veřejné, tedy na publicitě těchto informací nelze shledat veřejný zájem.

Tyto jejich procesní úkony lze navíc podřadit pod pojem „rozhodovací činnost soudu“ ve smyslu ustanovení § 11 odstavec 4 písmeno b) InfZ, neboť dávají informace o procesním postupu jak účastníků, tak i soudu ve vztahu k dalšímu postupu v řízení, provádění dokazování, hodnocení důkazů i rozhodnutí ve věci.

Nelze také přehlédnout, že v daném případě byl žádaný procesní úkon účastníků jako soukromých fyzických osob vytvořeny bez použití veřejných prostředků a osobami, kterým informační povinnost zákon ve smyslu ustanovení § 11 odstavec 2 písmeno a) InfZ neukládá.

Povinný subjekt s ohledem na zásah do práva žadatele na informace provedl test proporcionality, tedy porovnal význam a intenzitu dvou základních práv a svobod, konkrétně práva žadatele na poskytnutí informací proti právu dotčených osob - účastníků řízení na ochranu soukromí. Povinný subjekt došel k názoru, že odepření práva na informace není s ohledem na § 11 odst. 4 písm. b) InfZ v rozporu s ústavním rozměrem práva na informace a nepředstavuje nepřipustně rozšiřující výklad této výluky. **Informace o tom, jakým způsobem hájí dotčené osoby svá práva, spadají do soukromé sféry a žadateli nijak neumožňují kontrolovat výkon veřejné sféry.** Ochrany soukromí účastníků řízení nelze dosáhnout jiným, šetrnějším způsobem, než omezením ústavního práva na informace a pro publicitu odepřených informací nebyl shledán důvod - veřejný zájem. Žadatel navíc veřejný zájem na poskytnutí daných informací ani netvrdil. Z tohoto důvodu povinný subjekt procesní úkony účastníků řízení žadateli neposkytne a v tomto rozsahu žádost odmítl.

Nad rámec těchto úvah povinný subjekt připomíná, že ust. čl. 17 odst. 5 Listiny zavazuje státní orgány poskytovat informace o své činnosti přiměřeným způsobem s tím, že podmínky a provedení tohoto závazku, respektive práva, stanoví zákon. Právo na informace ve veřejném zájmu není absolutní; pokud jeho výkon zasahuje do práva na ochranu soukromého života chráněného čl. 10 Listiny a čl. 8 Úmluvy, je nutno v každém jednotlivém případě všechna tato práva poměřovat a zajistit mezi nimi spravedlivou rovnováhu (viz Ústavní soud IV. ÚS 1378/16). V případě výluky z informační povinnosti ve smyslu § 11 odst. 4 InfZ lze mít za to, že test proporcionality provedl již zákonodárce při formulaci obligatorních důvodů, které brání podání informace.

Ve vztahu k žádaným procesním úkonům účastníků (tj. uzavřené kupní smlouvy), které soud podřadil pod pojem rozhodovací činnost soudu ve smyslu ust. § 11 odst. 4 písm. b) InfZ, nemohl povinný subjekt žádosti vyhovět.

Shodu s propisem potvrzuje Táňa Tesnerová.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem po provedení testu proporcionality shora uvedených zájmů, resp. práv, jednoznačně převážil zájem na ochraně soukromí dotčených osob, který je v právním řádu České republiky zakotven např. v čl. 10 Listiny a v § 81 a násl. občanského zákoníku. Poskytnutím požadované informace by došlo k neoprávněnému zásahu do práva na ochranu osobnosti a osobních údajů. Právo žadatele na informace v porovnání s právem fyzických osob na ochranu jejich soukromí při uplatnění principu proporcionality neobstálo.

Z výše uvedených důvodů proto povinný subjekt žádost o informaci v rozsahu zaslání procesního úkonu účastníků - důkazu ve formě uzavřené kupní smlouvy mezi dvěma fyzickými osobami, v rámci řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp.zn. 15 C 161/2019, odmítl.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Ministerstvo spravedlnosti České republiky.

V Pardubicích dne 19. dubna 2022

JUDr. Petra Nováková v.r.
předsedkyně okresního soudu

Shodu s propisem potvrzuje Táňa Tesnerová.